

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Text îngrijit de Cezar Login pe baza textului slavon din *Irmologhion*, Tipografia Lavrei Peșterilor, Kiev, 1912, p. 135^v-163^v. Textul românesc este preluat și îndreptat gramatical după Psaltirea de la Neamț (1843) și *Biblia* sinodală din 1914.

După rânduială zicem *Cântările lui Moise* peste tot anul la Utrenie, împreună cu Canoanele, în afară de Joia Canonului celui Mare, de Sfânta și Marea Săptămâna a Patimilor și de Săptămâna cea Luminată (*Tipiconul cel Mare al Sfântului Sava*, la capitolul 20 și în alte locuri).

* * *

Aceste cântări au trei forme:

Să-I cântăm Domnului..., întregi, se zic numai în Sfântul și Marele Post;

Domnului să-I cântăm..., adică mai pe scurt, se zic în zilele de rând de peste săptămână;

Să cântăm Domnului..., încă și mai pe scurt, se zic duminica, la praznice și zilele mai însemnate; rânduiala pe larg este arătată la locul potrivit.

* * *

Duminica, la praznicele Mântuitorului și ale Născătoarei de Dumnezeu, în perioada înainteprăznirii și dupăprăznirii lor, la sărbătorile Sfinților cu Polieleu și la cele cu Doxologie mare (însă doar la cele la care nu se cântă și Octoihul), în toată Cincizecimea și în toate zilele dintre 20 decembrie și 14 ianuarie, precum și în toate sâmbetele în care cântăm Dumnezeu este Domnul..., zicem cântările așa:

Duminica, după ce preotul zice ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor... începem Irmosul canonului. Iar înaintea întâiului tropar zicem stihul acesta:

Slavă, Doamne, Sfintei Învierii Tale!

Iar de este praznic Stăpânesc sau sărbătoare de Sfânt, sau vreo alta din zile mai sus arătate, zicem Irmosul de două ori.

Apoi începe prima strană stihurile cântării:

Să cântăm Domnului căci cu slavă S-a proslăvit.

Calul și pe călăreț i-a aruncat în mare.

Și troparul.

Apoi a doua strană:

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi proslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, și-L voi înălța pe El.

Și următorul tropar.

Domnul Cel ce sfărâmă războaiele, Domnul este numele Lui; carele lui Faraon și puterea lui a aruncat în mare.

Cu marea i-a acoperit pe ei, afundatu-s-au întru adânc, ca o piatră.

Pe 8:

Atunci s-au grăbit voievozii Edomului și boierii moavitenilor, cuprinsu-i-a pe dânșii cutremur. Topitu-s-au toți cei ce locuiau în Canaan.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Să cadă peste dânșii frică și cutremur, cu mărirea brațului Tău să se împietrească.

Pe 6:

Până ce va trece norodul Tău, Doamne, până ce va trece norodul Tău acesta, pe care l-ai agonisit.

L-ai făcut, Doamne, sfințenie, l-au gătit mâinile Tale.

Pe 4:

Domnul Cel ce împărătește veacurile și în veac și încă; când a intrat calul lui Faraon cu căruțe și cu călărași în mare.

Iar fiii lui Israil au umblat pe uscat prin mijlocul mării.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Iar de este duminică sau sărbătoare zicem *Catavasia*, iar dacă nu, *Catavasia* zicem numai după Cântările a treia, a șasea, a opta și a noua, Irmosul ultimului Canon.

Cântarea a treia:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a cornul meu întru Dumnezeuul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m-am întru mântuirea Ta.

Că nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt fără numai Tu.

Nu vă lăudați și nu graiți înalte întru mândrie, și să nu iasă mari graiuri din gura voastră.

Că Dumnezeuul cunoștințelor este Domnul, și Dumnezeuul Cel ce gătește isprăvile Sale.

Pe 8:

Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, și a blagoslovit anii dreptului.

Domnul va face slab pe potrivnicul său, Domnul cel sfânt.

Pe 6:

Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu se laude cel puternic întru puterea sa, și să nu se laude cel bogat întru bogăția sa.

Ci numai întru aceasta să se laude, cel ce se laudă, ca să cunoască și să știe pe Domnul, și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4:

Domnul S-a suit în ceruri și a tunat, El va judeca marginile pământului, drept fiind.

Și va da tărie împăraților noștri, și va înălța cornul unsului Său.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Catavasia. Și ectenia mică cu ecfonisul: Că Tu ești Dumnezeu nostru...

Apoi sedelnele după rânduiala tipicului.

Cântarea a patra:

Doamne, auzit-am auzul Tău și m-am temut; Doamne, înțeles-am lucrurile Tale, și m-am spăimântat.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Când se va tulbura sufletul meu într-o mânie, de milă Îți vei aduce aminte.
Dumnezeu de la amiazăzi va veni, și Cel Sfânt din munte umbros cu desime.
Acoperit-a cerurile bunătatea Lui, și de lauda Lui este plin pământul.

Pe 8:

Pentru că smochinul nu va rodi, și nu vor fi roade în vii.
Mînți-va lucrul măslinului, și câmpiile nu vor face mîncare.

Pe 6:

Lipsit-au de la mîncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.
Iar eu într-o Domnul mă voi bucura, vesel-mă-voi de Dumnezeu, Mîntuitorul meu.

Pe 4:

Domnul Dumnezeu meu puterea mea, și va rîndui picioarele mele spre săvârșire.
Și peste cele înalte mă suie pe mine, ca să biruiesc eu într-o cîntarea Lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și Catavasia, dacă este duminică sau sărbătoare.

Cîntarea a cincea:

De noapte mîneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Dreptate vă învățați cei ce locuiți pe pământ.

Se ridică cel necredincios ca să nu vadă slava Domnului. Doamne, înalt este brațul Tău, și n-au știut, iar cunoscând se vor rușina.

Pizmuire va lua pe norodul cel neînvățat, și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Pe 8:

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor slăviți ai pământului.

Doamne, într-o necaz ne-am adus aminte de Tine, într-o necaz mic pedepsirea Ta este nouă.

Pe 6:

Și precum ceea ce se chinuiește se apropie să nască, și într-o durerea sa a strigat, așa ne-am făcut Celui iubit al Tău.

Nu vom cădea, ci vor cădea cei ce locuiesc pe pământ.

Pe 4:

învia-vor morții, și se vor scula cei din morminte, și se vor veseli cei de pe pământ.

Că rouă cea de la Tine vindecare lor este, și pământul necredincioșilor va cădea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și Catavasia, dacă este duminică sau sărbătoare.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Cântarea a șasea:

Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeuul meu, și m-a auzit.

Aruncatu-m-ai întru adâncurile inimii mării și râurile m-au înconjurat.

Toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut.

Oare voi mai adăuga ca să privesc la Biserica Ta cea sfântă?

Pe 8:

Turnatu-s-a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel din fund m-a înconjurat.

Afundatu-s-a capul meu întru crăpături de munți, pogorātu-m-am în pământul, ale căruia zăvoarele lui sunt încuietori veșnice.

Pe 6:

Și să se suie din stricăciune viața mea la Tine, Doamne Dumnezeuul meu.

Și să vină la Tine rugăciunea mea, la Biserica cea sfântă a Ta.

Pe 4:

Cei ce păzesc cele deșarte și mincinoase, mila lor și-au părăsit.

Câte m-am fâgăduit voi da Ție, întru mântuirea mea Domnului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Catavasia. Și ectenia mică cu ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii...

Apoi condacul și icosul după rânduiala tipicului, și sinaxarul.

Cântarea a șaptea:

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și proslăvit este numele Tău în veci.

Și toate lucrurile Tale adevărate, și căile Tale drepte.

Și toate judecățile Tale adevărate, și judecățile adevărului ai făcut.

Și asupra cetății celei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul.

Pe 8:

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și prealăudat și preainălțat în veci.

Și bine este cuvântat numele slavei Tale cel sfânt, și prealăudat și preainălțat în veci.

Pe 6:

Bine ești cuvântat în Biserica sfinteii slavei Tale, și prealăudat și preainălțat în veci.

Bine ești cuvântat Cel ce vezi adâncurile și șezi pe Heruvimi, prealăudat și preainălțat în veci.

Pe 4:

Bine ești cuvântat pe scaunul slavei împărăției Tale, prealăudat și preainălțat în veci.

Bine ești cuvântat întru întărirea cerului, prealăudat și preainălțat în veci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și Catavasia, dacă este duminică sau sârbătoare.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Cântarea a opta:

Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați apele toate cele mai presus de ceruri, toate puterile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați soarele și luna, stelele cerului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 8:

Binecuvântați toate păsările cerului, fiarele și toate dobitoacele, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați fiii oamenilor, binecuvânteze Israil, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 6:

Binecuvântați preoții Domnului, slugile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați duhurile și sufletele dreptilor, cei cuvioși și smeriți cu inima, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 4:

Binecuvântați Ananie, Azarie, Misail, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați apostoli, proroci și mucenicii Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zicem:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului, cântând și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Și închinăciune, apoi Catavasia.

* * *

Se cuvine a ști:

Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Mărește sufletul meu pe Domnul... și Pe cea mai cinstită decât Heruvimii..., se cântă întotdeauna în duminicile de peste, sâmbetele și în zilele de rând de peste săptămână, și la înaintepăznuirea și dupăprăznuirea praznicelor Mântuitorului și ale Născătoarei de Dumnezeu.

Iar la praznicele Mântuitorului și ale Născătoarei de Dumnezeu nu se cântă, și acestea, începând cu întâia zi a lunii septembrie sunt: Nașterea Născătoarei de Dumnezeu (8 septembrie) și Odovania sa (12 septembrie); Înălțarea Cinstitei Cruci (14 septembrie) și Odovania sa (21 septembrie); Intrarea în Biserică a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (21 noiembrie) și Odovania sa (25 noiembrie); Nașterea lui Hristos (25 decembrie) și a doua zi

CÂNTĂRILE LUI MOISE

(26 decembrie) și Odovania sa (31 decembrie); Tăierea împrejur a Domnului și Pomenirea Sfântului Vasile (1 ianuarie); Dumnezeiasca Arătare a Domnului (6 ianuarie) și a doua zi (7 ianuarie) și Odovania sa (14 ianuarie); Pomenirea celor întru Sfinți Părinților noștri și Marilor Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie Cuvântătorul de Dumnezeu și Ioan Gură de Aur (30 ianuarie); Întâmpinarea Domnului (2 februarie) și Odovania sa; Buna-Vestire a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (25 martie); de la Sâmbăta Dreptului Lazăr până la Duminica Tomii; în toate Duminicile Cincizecimii, afară de Duminica Sfinților Părinți, a șaptea; Înjumătățirea Praznicului Cincizecimii (miercuri în săptămâna a patra după Paști); Odovania Praznicului Paștilor (miercurea cea dinaintea Înălțării); Înălțarea lui Hristos (joi în săptămâna a șasea după Paști) și Odovania sa (vineri în săptămâna a șaptea după Paști); la Pogorârea Sfântului Duh și a doua zi, luni, și Odovania sa; Schimbarea la Față (6 august) și Odovania sa (13 august); Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu (15 august) și Odovania sa (23 august).

Iar dacă se va întâmpla duminica odovania oricăruia dintre praznicele de mai sus, sau un praznic al Născătoarei de Dumnezeu, care sunt în 8 septembrie, 21 noiembrie, 2 februarie, 25 martie și 15 august, atunci cântăm Cântarea Născătoarei de Dumnezeu: Mărește sufletul meu pe Domnul... și Pe cea mai cinstită decât Heruvimii....

Și atunci când se zice această cântare, dacă este duminică sau sărbătoare diaconul, iar de nu este, preotul, însemnând cruciș cu cădelnița înaintea Sfintei Mese, zice cu mare glas:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstindu-o să o mărim.

Apoi face căderea cea mare.

Iar noi cântăm:

Cântarea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu:

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Și după fiecare stih facem câte o închinăciune și cântăm pe glasul Catavasiilor:

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut; pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt numele Lui, și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Surpat-a pe cei puternici de pe scaune, și a înălțat pe cei smeriți. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară deșerti.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Luat-a pe Israil, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, până în veac.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Se cuvine a ști:

Atunci când nu se cântă Cântarea Născătoarei de Dumnezeu, diaconul nu zice: Pe Născătoare de Dumnezeu și Maica luminii..., ci zice cel dintâi stih al cântării a noua a celui praznic (la praznice, la odovania lor, în Săptămâna Luminată, în Duminicile Cincizecimii și la Odovania Paștilor). Iar când nu sunt stihuri, ci zicem: Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție! între tropare (Sâmbăta Dreptului Lazăr, Duminica Floriilor, Marea Săptămână a Patimilor și Duminica Tomii), atunci cântarea a noua se cântă numai la strană, începând direct cu Irmosul. Iar cădere se face întotdeauna la cântarea a noua.

Se mai cuvine a ști și aceasta:

Că în zilele mai sus arătate, în care nu se cântă Cântarea Născătoarei de Dumnezeu, nu se cântă nici Cântarea Sfântului Zaharia Prorocul, afară de aceste duminici ale Cincizecimii: a treia, a patra, a cincea și a șasea după Paști, precum și la Odovania praznicului Paștilor, miercuri înainte de Înălțare. Și în aceste zile, la Cântarea a noua se zice Canonul Paștilor cu stihurile sale (pe șase sau pe opt), iar la Canonul zilei se zic stihurile Cântării Prorocului Zaharia, începând cu stihul pe 8 sau pe 6, după cum se întâmplă.

Cântarea Sfântului Proroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului Ioan:

Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut răscumpărare norodului Său.

Și a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slugii Sale.

Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai Lui, mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi.

Să facă milă cu părinții noștri și să-Și aducă aminte de așezământul cel sfânt al Său.

Pe 8:

De jurământul care S-a jurat către Avraam, părintele nostru, să ne dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

Să-I slujim Lui întru sfințenie și întru dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

Pe 6:

Și tu, pruncule, proroc Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești căile Lui.

Ca să dai cunoștința mântuirii norodului Lui, întru iertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Pe 4:

Întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul din înălțime, ca să se arate celor ce ședea întru întuneric și în umbra morții.

Să se îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Catavasia. Și ectenia mică cu ecfonisul: Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești.... Iar în aceste zile Vrednic este cu adevărat... nu cântăm, ci, dacă este duminică îndată zicem Sfânt este Domnul... și Exapostilaria de rând, iar dacă este în altă zi zicem îndată Luminânda.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Se cuvine a ști:

La unele dintre marile praznice (cum sunt Nașterea Domnului, Botezul Domnului, Schimbarea la Față, Adormirea Maicii Domnului) se pun Canoanele pe 16, și fiind două Canoane, se cântă din fiecare Canon Irmosul de două ori și troparele pe 6. Atunci facem așa: zicem Irmosul primului Canon de două ori, apoi începem stihurile, și zicem primele șase stihuri cu troparele primului Canon, apoi zicem fără stih, de două ori, Irmosul celui de al doilea Canon, și urmăm stihurile de unde am rămas, cu cele șase tropare ale celui de al doilea Canon. Sau zicem Irmosul primului canon, de două ori și primele două tropare fără stih, apoi începem stihurile și ținem rândul.

Iar la unele dupăprăznuiri avem Canoanele numai pe 12. Atunci zicem irmosul de două ori, apoi primele patru tropare cu primele patru stihuri ale cântării, și îndată trecem la stihul pe 6, și de acolo ținem rândul. Iar alții zic cu troparele primele două stihuri și apoi trec la stihul pe 8 și așa țin rândul.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

În zilele de rând de peste săptămână, de luni până vineri, când nu este praznic al Mântuitorului sau al Născătoarei de Dumnezeu, nici înaintepăznuirea sau dupăpăznuirea vreunuia dintre ele, nici sărbătoarea vreunui Sfânt cu Polieleu sau Doxologie Mare doar, dar la care nu se cânte Octoihul, și nici nu suntem în vremea Cincizecimii ori între 20 decembrie și 14 ianuarie, zicem Cântările lui Moise: Domnului să-I cântăm... Și tot acestea le zicem și în sămbetele în care cântăm Aliluia și facem pomenirea celor adormiți.

În aceste zile, după obișnuitele stihologiile Psaltirii ectenii mici nu se zic ci îndată sedelnele lor, iar după ultimul rând de sedelne zicem: Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă... Și acum... și Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... Și îndată începem să grăim cântările degrabă, așa:

Întâia strană grăiește:

Domnului să-I cântăm, căci cu slavă S-a proslăvit.

Calul și pe călărețul i-a aruncat în mare.

Apoi a doua strană:

Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi proslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, și-L voi înălța pe El.

Și iarăși prima strană:

Domnul Cel ce sfărâmă războaiele, Domnul este numele Lui; carele lui Faraon și puterea lui a aruncat în mare.

Strana a doua:

Cu marea i-a acoperit pe ei, afundatu-s-au întru adânc, ca o piatră.

Și de aici începem stihurile, pe glasul celui dintâi Canon, și zicem Irmosul cu stihul următor, apoi după rânduială troparele, cu celelalte stihuri:

închegatu-s-au ca un perete apele, închegatu-s-au și valurile în mijlocul mării.

Și zicem Irmosul.

Zis-a vrăjmașul: gonind voi prinde, împărți-voi dobânzi, umplea-voi sufletul meu, ucide-voi cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

Zicem troparul.

Trimis-ai Duhul Tău, acoperitu-i-a pe ei marea, afundatu-s-au ca plumbul în apă mare.

Cine este asemenea Ție întru dumnezei, Doamne? Cine este asemenea Ție proslăvit întru sfinți, minunat și cu slavă făcând minuni?

întins-ai dreapta Ta, înghițitu-i-a pe dânșii pământul, povățuit-ai cu dreapta Ta pe norodul Tău acesta, pe care l-ai izbăvit.

Chematu-l-ai cu puterea Ta la lăcașul cel sfânt al Tău. Auzit-au neamurile și s-au mâniat, dureri au cuprins pe cei ce locuiau în Filistea.

Pe 8:

Atunci s-au grăbit voievozii Edomului și boierii moavitenilor, cuprinsu-i-a pe dânșii cutremur. Topitu-s-au toți cei ce locuiau în Canaan.

Să cadă peste dânșii frică și cutremur, cu mărirea brațului Tău să se împietrească.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Pe 6:

Până ce va trece norodul Tău, Doamne, până ce va trece norodul Tău acesta, pe care l-ai agonisit.

L-ai făcut, Doamne, sfințenie, l-au gătit mâinile Tale.

Pe 4:

Domnul Cel ce împărătește veacurile și în veac și încă; când a intrat calul lui Faraon cu căruțe și cu călărași în mare.

Iar fiii lui Israil au umblat pe uscat prin mijlocul mării.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că a doua cântare niciodată nu se zice, fără numai în Patruzecimea cea Mare, marțea.

Cântarea a treia:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a cornul meu întru Dumnezeuul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m-am întru mântuirea Ta.

Că nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeuul nostru, și nu este sfânt fără numai Tu.

Nu vă lăudați și nu graiți înalte întru mândrie, și să nu iasă mari graiuri din gura voastră.

Că Dumnezeuul cunoștințelor este Domnul, și Dumnezeuul Cel ce gătește isprăvile Sale.

Începutul stihurilor pe 14:

Arcul celor tari a slăbit, și cei slabi s-au încins cu putere.

Cei sătui de pâine s-au lipsit, și cei flămânzi au moștenit pământul.

Că cea stearpă a născut șapte, și cea multă întru fii a slăbit.

Domnul omoară și face viu, pogoară în iad și ridică.

Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și înalță. Ridică de la pământ pe cel lipsit, și din gunoi scoală pe cel sărac.

Ca să-l așeze pe el cu puternicii norodului, și scaunul slavei să-l dea moștenire lui.

Pe 8:

Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, și a blagoslovit anii dreptului.

Domnul va face slab pe potrivnicul său, Domnul cel sfânt.

Pe 6:

Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu se laude cel puternic întru puterea sa, și să nu se laude cel bogat întru bogăția sa.

Și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4:

Domnul S-a suit în ceruri și a tunat, El va judeca marginile pământului, drept fiind.

Și va da tărie împăraților noștri, și va înălța cornul unsului Său.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Apoi se cântă irmosul Cântării a treia a ultimului Canon, ce s-a citit în această zi din Minei; la fel cântăm irmosul și după Cântările a șasea, a opta, și a noua. Iar după celelalte Cântări, a patra, a cincea și a șaptea, dacă se cântă Octoihul cu Mineiul, în tot anul nu se zice Irmosul Mineiului, afară de cum s-a arătat mai sus.

Și ectenia mică cu ecfoniusul: Că Tu ești Dumnezeu nostru.... Apoi sedelnele după rânduiala tipicului.

Cântarea a patra:

Doamne, auzit-am auzul Tău și m-am temut; Doamne, înțeles-am lucrurile Tale, și m-am spăimântat.

Când se va tulbura sufletul meu într-o mânie, de milă Îți vei aduce aminte.

Dumnezeu de la amiazăzi va veni, și Cel Sfânt din munte umbros cu desime.

Acoperit-a cerurile bunătatea Lui, și de lauda Lui este plin pământul.

Începutul stihurilor pe 14:

Pus-ai în capetele celor fără de lege moarte, ridicat-ai legături până la grumaji, până în sfârșit.

Tăiat-ai într-o uimire capetele celor puternici, cutremura-se-vor într-însele, deschide-vor frânele lor, ca săracul cel ce mănâncă într-o ascuns.

Și ai suit la mare caii Tăi, tulburând ape multe.

Păzit-am, și s-a spăimântat inima mea de glasul rugăciunii buzelor mele.

Și a intrat cutremur în oasele mele, și într-o mine s-a tulburat vârtutea mea.

Odihni-mă-voi în ziua necazului meu, ca să mă sui eu la norodul nemerniciei mele.

Pe 8:

Pentru că smochinul nu va rodi, și nu vor fi roade în vii.

Minți-va lucrul măslinului, și câmpiile nu vor face mâncare.

Pe 6:

Lipsit-au de la mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

Iar eu într-o Domnul mă voi bucura, veseli-mă-voi de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Pe 4:

Domnul Dumnezeuul meu puterea mea, și va rându-i picioarele mele spre săvârșire.

Și peste cele înalte mă suie pe mine, ca să biruiesc eu într-o cântarea Lui.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a cincea:

De noapte mănecă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ.

Dreptate vă învățați cei ce locuiți pe pământ.

Începutul stihurilor pe 14:

Doamne, înalt este brațul Tău, și n-au știut, iar cunoscând se vor rușina.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Pizmuire va lua pe norodul cel neînvățat, și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Doamne, Dumnezeu nostru, pace dă nouă, că toate ne-ai dat nouă.

Doamne, Dumnezeu nostru, câștigă-ne pe noi, Doamne, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim.

Iar morții viață nu vor vedea, nici doctorii nu vor face vii.

Pentru aceasta le-ai adus asupra, și ai pierdut și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

Pe 8:

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor slăviți ai pământului.

Doamne, întru necaz ne-am adus aminte de Tine, întru necaz mic pedepsirea Ta este nouă.

Pe 6:

Și precum ceea ce se chinuiește se apropie să nască, și întru durerea sa a strigat, așa ne-am făcut Celui iubit al Tău.

Nu vom cădea, ci vor cădea cei ce locuiesc pe pământ.

Pe 4:

învia-vor morții, și se vor scula cei din morminte, și se vor veseli cei de pe pământ.

Că rouă cea de la Tine vindecare lor este, și pământul necredincioșilor va cădea.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Se cuvine a ști că la a șasea cântarea stihologie nu se zice, ci îndată Irmosul și cel dintâi tropar fără stih, apoi se încep stihurile cântării a șasea și următorul tropar, și așa se ține rândul; asemenea facem și la cântările a șaptea și a noua.

Cântarea a șasea:

Strigat-am întru necazul meu către Domnul Dumnezeu meu, și m-a auzit.

Aruncatu-m-ai întru adâncurile inimii mării și râurile m-au înconjurat.

Toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut.

Oare voi mai adăuga ca să privesc la Biserica Ta cea sfântă?

Pe 8:

Turnatu-s-a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel din fund m-a înconjurat.

Afundatu-s-a capul meu întru crăpături de munți, pogorātu-m-am în pământul, ale căruia zăvoarele lui sunt încuietori veșnice.

Pe 6:

Și să se suie din stricăciune viața mea la Tine, Doamne Dumnezeu meu.

Și să vină la Tine rugăciunea mea, la Biserica cea sfântă a Ta.

Pe 4:

Cei ce păzesc cele deșarte și mincinoase, mila lor și-au părăsit.

Câte m-am făgăduit voi da Ție, întru mântuirea mea Domnului.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Și Irmosul ultimului Canon din Minei care s-a cântat. Apoi ectenia mică cu ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii... Condacul și icosul după rânduiala tipicului, și sinaxarul.

Și aici, ca și la Cântarea a șasea, zicem întâi Irmosul și un tropar fără stih, apoi începem stihurile cântării cu troparele, și așa ținem rândul.

Cântarea a șaptea:

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și proslăvit este numele Tău în veci.

Și toate lucrurile Tale adevărate, și căile Tale drepte.

Și toate judecățile Tale adevărate, și judecățile adevărului ai făcut.

Și asupra cetății celei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul.

Pe 8:

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și prealăudat și preainălțat în veci.

Și bine este cuvântat numele slavei Tale cel sfânt, și prealăudat și preainălțat în veci.

Pe 6:

Bine ești cuvântat în Biserica sfintei slavei Tale, și prealăudat și preainălțat în veci.

Bine ești cuvântat Cel ce vezi adâncurile și șezi pe Heruvimi, prealăudat și preainălțat în veci.

Pe 4:

Bine ești cuvântat pe scaunul slavei împărăției Tale, prealăudat și preainălțat în veci.

Bine ești cuvântat întru întărirea cerului, prealăudat și preainălțat în veci.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a opta:

Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați apele toate cele mai presus de ceruri, toate puterile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați soarele și luna, stelele cerului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Începutul stihurilor pe 14:

Binecuvântați toată ploaia și roua, toate duhurile, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați focul și zăduful, frigul și căldura, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Binecuvântați brume și zăpezi, fulgere și nori, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați lumina și întunericul, nopțile și zilele, pe Domnul lăudați-L și-L prea înălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați pământul, munții și dealurile, toate cele ce răsar într-însele, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați izvoarele, marea și râurile și chiții și toate cele ce se mișcă în ape, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 8:

Binecuvântați toate păsările cerului, fiarele și toate dobitoacele, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați fiii oamenilor, binecuvânteze Israil, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 6:

Binecuvântați preoții Domnului, slugile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați duhurile și sufletele dreptilor, cei cuvioși și smeriți cu inima, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 4:

Binecuvântați Ananie, Azarie, Misail, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați apostoli, proroci și mucenicii Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zicem:

Să laudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului, cântând și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Și o închinăciune.

Și cântăm irmosul cântării a opta a ultimului canon.

Iar preotul, însemnând cruciș cu cădelnița înaintea Sfintei Mese, zice cu mare glas:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstindu-o să o mărim.

Apoi face căderea cea mare.

Cântarea a noua:

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Și după fiecare stih facem câte o închinăciune.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut; pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt numele Lui, și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Surpat-a pe cei puternici de pe scaune, și a înălțat pe cei smeriți. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară deșerti.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Luat-a pe Israil, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, până în veac.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Apoi, și aici, ca la Cântarea a șasea, zicem întâi Irmosul și un tropar fără stih, după care începem stihurile cântării sfântului proroc Zaharia, cu troparele, și așa ținem rândul.

Cântarea Sfântului Proroc Zaharia, tatăl Înaintemergătorului Ioan:

Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeuul lui Israil, că a cercetat și a făcut răscumpărare norodului Său.

Și a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slugii Sale.

Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai Lui, mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi.

Să facă milă cu părinții noștri și să-Și aducă aminte de așezământul cel sfânt al Său.

Pe 8:

De jurământul care S-a jurat către Avraam, părintele nostru, să ne dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

Să-I slujim Lui întru sfințenie și întru dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

Pe 6:

Și tu, pruncule, proroc Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești căile Lui.

Ca să dai cunoștința mântuirii norodului Lui, întru iertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Pe 4:

Întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul din înălțime, ca să se arate celor ce ședea întru întuneric și în umbra morții.

Să se îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și Irmosul ultimului Canon.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Iar după Irmos:

Vrednic este cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și cu totul fără de prihană și Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut; pe tine, cea adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Și facem o metanie.

Și ectenia mică cu ecfonisul: Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești...

Dacă s-a cântat Dumnezeu este Domnul..., zicem Luminândeale după rânduiala tipicului, iar dacă s-a cântat Aliluia, zicem Luminânda glasului de rând, de trei ori.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Iar în Sfântul și Marele Post zicem Cântările deplin. Și facem așa în zilele de rând de peste săptămână, de luni până vineri, iar sâmbăta numai în a doua, a treia și a patra, când facem pomenirea celor adormiți. Și în aceste zile zicem Tricântarea dimpreună cu Mineiul.

A. În săptămânile întâia, a cincea și a șasea, de luni până joi, iar în săptămânile a doua, a treia și a patra de luni până vineri, zicem Tricântările: *luni* – cântarea întâia, *marți* – cântarea a doua, *miercuri* – cântarea a treia, *joi* – cântarea a patra, *vineri* – cântarea a cincea, iar a opta și a noua cântare le zicem în toate zilele din săptămână. Și cântăm Tricântarea dimpreună cu Mineiul. Iar acolo unde este Tricântare zicem Cântarea lui Moisi întreagă, iar unde este numai Mineiul, zicem numai patru, iar uneori șase stihuri, câte sunt de trebuință cu Canonul Mineiului. Și facem astfel: după Psalmul 50, îndată zice preotul rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău... la care răspundem Doamne, miluiește (de 12 ori), iar preotul zice ecfonisul: Cu mila și cu îndurărilor...

Și fiind luni, începem pe glasul Mineiului stihologia Cântării întâi: Să-I cântăm Domnului..., și zicem stihurile pe rând, fiecare strană câte un stih, până când ajungem la stihul pe 14. Și zicem Canonul Mineiului cu Irmosul, pe 6. Deci zicem stihul pe 14 și Irmosul, apoi stihurile următoare și troparele. Iar de la stihul pe 8 începem Tricântările: și zicem Tricântarea lui Iosif pe 4, fără Irmos, și de la stihul pe 4 zicem Tricântarea lui Teodor. Slavă..., Treimica, Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu. Apoi stihul: Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție! și al cincilea tropar al Tricântării lui Teodor. Iar Catavasiu, Irmosul ultimei Tricântări. Asemenea facem și la Cântările a opta și a noua, în toate zilele. Iar la Cântările a treia și a șasea, zicem direct stihul pe 4, și Canonul Mineiului pe 4. Catavasiu zicem Irmosul său. Iar la Cântările a patra, a cincea și a șaptea, zicem întâi Irmosul Mineiului, apoi mergem la stihul pe 4 și zicem Canonul Mineiului pe 4.

Iar în celelalte zile ale săptămânii, la cântările la care avem Tricântare zicem așa cum s-a arătat luni la cântările întâia, a opta și a noua. Iar când nu avem Tricântare la Cântarea întâi, atunci o zicem așa cum s-a arătat luni la Cântările a patra, a cincea și a șaptea. Iar cântarea a doua, numai marțea o zicem, și facem așa cum este arătat la locul potrivit, înaintea acestei cântări.

Iar fiind două canoane la Minei, le punem împreună pe 6, și facem astfel: acolo unde este Tricântare: zicem întâi Irmosul întâiului Canon, apoi două tropare unite, și troparul cel de pe urmă, iar al Născătoarei de Dumnezeu se lasă; și două tropare ale celui de al doilea Canon într-unul, și apoi cel de al treilea și al Născătoarei de Dumnezeu, și de la stihul pe 8 se urmează Tricântările. Iar unde nu este Tricântare, dacă este cântarea a treia sau a șase, zicem direct stihul pe 6 și trei tropare din primul Canon, fără al Născătoarei; iar din al doilea Canon două tropare într-unul, apoi al treilea tropar și al născătoarei de Dumnezeu, cu totul fiind șase, iar la urmă Irmosul. Iar la Cântările a patra, a cincea și a șaptea, când nu este Tricântare facem asemenea, cum s-a arătat mai sus, numai că întâi zicem Irmosul și apoi trecem la stihul pe 6 și ținem rândul.

B. Iar vineri în săptămânile întâia, a cincea și a șasea, fiindcă sâmbăta este praznic, zicem cântarea lui Moisi întreagă la cântările a cincea, a șasea, a șaptea, a opta și a noua. Și facem așa:

CÂNTĂRILE LUI MOISE

La Cântările întâia, a treia și a patra, unde avem numai Mineiul, facem așa cum s-a arătat mai sus, pentru celelalte zile, fie că Mineiul este pe 4 sau pe 6.

La Cântările a cincea, a opta și a noua, cântăm Tricântarea împreună cu Mineiul tot așa cum s-a arătat mai sus.

Iar la Cântarea a șasea zicem toată stihologia cântării până la stihul pe 4, apoi zicem troparele canonului Mineiului, așa cum s-a arătat mai sus, iar pe urmă zicem Irmosul.

Iar la Cântarea a șaptea, zicem toată stihologia cântării până la stihul pe 5, și îndată irmosul Mineiului, apoi zicem troparele canonului Mineiului, pe 4, așa cum s-a arătat mai sus:

Iar dacă avem două Canoane la Minei, atunci le punem împreună pe 6, și începem stihurile la Cântarea a șase cu cel pe 6, iar la Cântarea a șaptea cu cel pe 7.

C. Iar sâmbăta, în săptămânile a treia, a patra și a cincea, când facem pomenire de cei adormiți, facem astfel: îndată după psalmul 50 începem Canoanele.

La cântările întâia, a treia, a patra și a cincea, nu zicem stihurile cele din începutul cântării. Și punem Canoanele pe 10, zicând Irmosul și un tropar fără stih, apoi stihul pe 8, și așa ținându-se rândul. Iar după a treia Cântare zicem irmosul. Dacă este Hramul unui Sfânt, zicem Canonul Mineiului, cu Irmosul, pe 6, și al Hramului Sfântului, fără Irmos, pe 4. Iar dacă este Hramul lui Hristos sau al Născătoarei de Dumnezeu, zicem Canonul Hramului cu Irmosul, pe 6, iar al Mineiului fără Irmos, pe 4.

Iar la Cântările a șasea, a șaptea, a opta și a noua, avem Patrucântare, iar Canonul Hramului nu se mai zice. Ci zicem Canonul Mineiului, cu Irmosul, pe 6, și Patrucântările, pe 8.

Și la Cântările a șasea și a noua zicem întâi Irmosul Mineiului, și numai după aceea zicem primul stih al cântării, cel pe 13, și așa ținem rândul, căci la aceste două cântări nu se acoperă Irmosul cu stih. Apoi Slavă..., Treimica, Și acum..., al Născătoarei de Dumnezeu. Apoi cele două stihuri scrise în Triod cu troparele al cincilea și al șaselea ale Patrucântării lui Teodor. Iar la urmă Catavasia, Irmosul ultimei Patrucântări.

Iar la a șaptea și a opta Cântare citim întâi stihurile până la cel pe 14, pe care îl zicem înaintea Imosului, apoi stihul pe 13 și întâiul tropar, și urmăm așa cum s-a arătat mai sus.

Iar de se va întâmpla vreo sărbătoare în aceste trei sâmbete, și nu zicem Cântările întregi, facem Vineri întocmai cum s-a arătat pentru săptămânile întâia, a cincea și a șasea.

* * *

Cântarea întâi:

Să-I cântăm Domnului căci cu slavă S-a proslăvit; calul și pe călărețul i-a aruncat în mare. Ajutor și acoperitor S-a făcut mie spre mântuire; Acesta este Dumnezeul meu și-L voi proslăvi pe El, Dumnezeul părintelui meu, și-L voi înălța pe El. Domnul Cel ce sfârâmă războaiele, Domnul este numele Lui; carele lui Faraon și puterea lui a aruncat în mare. Pe călăreții cei aleși, căpeteniile, i-a afundat în Marea Roșie. Cu marea i-a acoperit pe ei, afundatu-s-au întru adânc, ca o piatră. Dreapta Ta, Doamne, s-a proslăvit întru tărie, mâna Ta cea dreaptă a sfârâmat pe vrăjmași, și întru mulțimea slavei Tale vei zdrobi pe cei

potrivnici. Trimis-ai mânia Ta și i-a mâncat pe dânșii ca pe o trestie, și prin duhul mâniei Tale s-a împărțit apa.

Pe 14:

Închegatu-s-au ca un perete apele, închegatu-s-au și valurile în mijlocul mării.

Zis-a vrăjmașul: gonind voi prinde, împărți-voi dobânzi, umplea-voi sufletul meu, ucidet voi cu sabia mea, stăpâni-va mâna mea.

Trimis-ai Duhul Tău, acoperitu-i-a pe ei marea, afundatu-s-au ca plumbul în apă mare.

Cine este asemenea Ție întru dumnezei, Doamne? Cine este asemenea Ție proslăvit întru sfinți, minunat și cu slavă făcând minuni?

Întins-ai dreapta Ta, înghițitu-i-a pe dânșii pământul, povățuit-ai cu dreapta Ta pe norodul Tău acesta, pe care l-ai izbăvit.

Chematu-l-ai cu puterea Ta la lăcașul cel sfânt al Tău. Auzit-au neamurile și s-au mâniat, dureri au cuprins pe cei ce locuiau în Filistea.

Pe 8:

Atunci s-au grăbit voievozii Edomului și boierii moavitenilor, cuprinsu-i-a pe dânșii cutremur. Topitu-s-au toți cei ce locuiau în Canaan.

Să cadă peste dânșii frică și cutremur, cu mărirea brațului Tău să se împietrească.

Până ce va trece norodul Tău, Doamne, până ce va trece norodul Tău acesta, pe care l-ai agonisit.

Ducându-i înăuntru, răsădește-i pe ei în muntele moștenirii Tale, în lăcașul Tău cel gata, care l-ai făcut, Doamne, sfințenie, care l-au gătit mâinile Tale.

Pe 4:

Domnul Cel ce împărățește veacurile și în veac și încă. Când a intrat calul lui Faraon cu căruțe și cu călărași în mare.

Și a adus Domnul peste dânșii apa mării, iar fiii lui Israil au umblat pe uscat prin mijlocul mării.

Slavă... Și acum...

Se cuvine a ști că a doua cântare niciodată nu se citește, fără numai în Patruzecimea cea Mare, marțea; și se citește toată până la sfârșit, iar la tropare zicem stihul:

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Cântarea a doua:

Ia aminte, cerule, și voi grăi, și să audă pământul graiuri din gura mea. Să aștepte ca ploaia răspunsul meu, și să se pogoare ca rouă graiurile mele. Ca ploaia pe troscot și ca ninsoarea pe iarbă, că numele Domnului am chemat; dați slavă Dumnezeului nostru. Dumnezeu, adevărate sunt lucrurile Lui, și toate căile Lui judecăți. Dumnezeu este credincios, și nu este nedreptate întru Dânsul, drept și cuvios este Domnul. Greșit-au, nu sunt ai Lui fiii cei cu prihană; rudă întoartă și răzvrătită, au acestea Domnului răsplătiți? Acest norod este nebun și nu înțeapt. Au nu însuși Acesta Părintele tău te-a agonisit pe tine, și te-a făcut și te-a zidit? Aduceți-vă aminte de zilele veacului, socotiți anii neamului neamurilor. Întreabă pe tatăl tău, și-ți va povesti ție, pe cei bătrâni ai tăi, și vor spune ție. Când a împărțit Cel Preaînalt neamurile, cum a semănat pe fiii lui Adam; A pus hotarele neamurilor, după numărul

îngerilor lui Dumnezeu, și s-a făcut partea Domnului, norodul lui Iacov, funia moștenirii lui Israel. **L**-a îndestulat pe el în pustie, într-o sete de ardere în loc fără de apă. **Î**nconjuratu-l-a pe el și l-a învățat, și l-a păzit ca lumina ochiului. **C**a un vultur și-a acoperit cuibul său, și spre puii săi a dorit, **Î**ntinzându-și aripile sale, i-a primit pe ei și i-a ridicat pe umerii săi. **D**omnul Însuși i-a povățuit pe ei, și nu era împreună cu dâșii dumnezeu străin. **R**idicatu-i-a pe dâșii la vârtutea pământului, hrănit-i-a pe ei cu roadele țarinilor. **S**upt-au miere din piatră, și untdelemn din piatră vârtoasă, **U**nt de vaci și lapte de oi, cu grăsimea mieilor și a berbecilor, a fiilor de tauri și de țapi, cu grăsime din măduva grâului, și sânge de struguri a băut vin. **Ș**i a mâncat Iacov și s-a săturat, și s-a lepădat cel iubit. **Î**ngroșatu-s-a, îngrășatu-s-a, lățitu-s-a. **Ș**i a părăsit pe Dumnezeu cel ce l-a făcut pe el, și s-a depărtat de la Dumnezeu, Mântuitorul său. **M**âniatu-M-a într-o cea străini, într-o urâciunile sale M-a amărât. **J**ertfit-a dracilor și nu lui Dumnezeu, dumnezeilor pe care nu i-a știut; cei noi și cei de curând au venit, pe care nu i-au știut părinții lor. **P**e Dumnezeu Cel ce te-a născut L-ai părăsit, și ai uitat pe Dumnezeu Cel ce te hrănește. **Ș**i a văzut Domnul și a râvnit, și s-a întărâtat pentru mânia fiilor lor și a fiicelor. **Ș**i a zis: întoarce-voi fața Mea dinspre dâșii, și voi arăta ce va fi lor în cele de apoi. **C**ă neam întort este, fii la care nu este credință într-o dâșii. **E**i M-au întărâtat pe Mine într-o cel ce nu este Dumnezeu, mâniatu-M-au într-o idoli lor. **Ș**i Eu voi întărâta pe ei într-o cel ce nu este neam, într-o neamul cel neînțelegător voi mânia pe ei. **C**ă foc s-a aprins din mânia Mea, arde-va până la iadul cel mai de jos. **M**ânca-va pământul și roadele lui, arde-va temelile munților. **A**duna-voi la ei rele, și săgețile Mele le voi sfârși într-o dâșii, **T**opindu-se de foame și de mâncarea păsărilor și gârbovire nevindecată. **D**inți de fiară voi trimite asupra lor, cu mânia celor ce se târasc pe pământ. **D**inafară îi va stârpi pe dâșii sabia, și din cămări frica; tânărul cu fata, copilul de la sân cu cel desăvârșit bătrân. **Z**is-am: risipi-i-voi pe ei și voi face să înceteze dintru oameni pomenirea lor. **F**ără numai pentru mânia vrăjmașilor, ca să nu-și lungească anii, și ca să nu li se pună asupra potrivnicii. **C**a să nu zică: mâna noastră este înaltă, și nu Domnul a făcut acestea toate. **C**ă neam ce și-a pierdut sfatul este, și nu este într-o dâșii știință. **N**u au gândit să înțeleagă, acestea toate să le ia în vremea cea viitoare. **C**um va goni unul o mie, și doi vor muta zece mii, **D**e nu i-ar fi dat Dumnezeu pe dâșii, și Domnul i-a dat pe ei? **C**ă nu sunt dumnezeii lor ca Dumnezeu nostru, și vrăjmașii noștri sunt neînțelegători. **C**ă din via Sodomului este via lor, și vița lor din Gomora. **S**trugurele lor, strugure de fiere, strugurele amărăciunii lor. **M**ânie de balauri este vinul lor, și mânie de aspidă nevindecată. **A**u doară nu iată acestea toate s-au adunat la Mine, și s-au pecetluit într-o comorile Mele? **Î**n ziua izbândirii voi răsplăti, **Î**n vremea când va rătăci piciorul lor. **C**ă aproape este ziua pieirii lor, și sunt de față cele gătite vouă. **C**ă va judeca Domnul pe norodul Său, și spre slugile Sale se va îndura. **C**ă i-a văzut pe ei slăbănogiți și părăsiți în primejdii și neputincioși. **Ș**i a zis Domnul: unde sunt dumnezeii lor, spre care au nădăjduit? Căroa grăsimea jertfelor lor mâncați, și beați vinul pomenilor lor. **S**coală-se, și vă ajute vouă, și să se facă vouă acoperitori. **V**edeți, vedeți, că Eu sunt, și nu este Dumnezeu afară de Mine. **E**u voi ucide și voi face viu, bate-voi, și Eu voi vindeca, și nu este cine să scoată din mâinile Mele. **C**ă voi ridica la cer mâna Mea, și mă voi jura pe dreapta Mea, și voi zice: viu sunt Eu în veac. **C**ă voi ascuți ca fulgerul sabia Mea și va lua judecată mâna Mea. **Ș**i voi răsplăti pedeapsă vrăjmașilor, și celor ce Mă urasc pe Mine voi răsplăti. **Î**mbăta-voi săgețile Mele de sânge, și sabia Mea va mânca carne. **D**in sângele celor răniți și din robime, din capetele boierilor neamurilor. **V**eseliți-vă ceruri împreună cu El, și să se închine Lui toți îngerii lui Dumnezeu. **V**eseliți-vă neamuri cu

CÂNTĂRILE LUI MOISE

norodul Lui, și să se întărească Lui toți fiii lui Dumnezeu. Că sângelui fiilor Săi face izbândă, și va izbândi și va răsplăti pedeapsă vrăjmașilor, și celor ce-L urăsc pe El va răsplăti. Și va curați Domnul pământul norodului Său.

Slavă... Și acum...

Cântarea a treia:

Întăritu-s-a inima mea întru Domnul, înălțatu-s-a cornul meu întru Dumnezeul meu, lărgitu-s-a gura mea asupra vrăjmașilor mei, veselitu-m-am întru mântuirea Ta. Că nu este sfânt ca Domnul, și nu este drept ca Dumnezeul nostru, și nu este sfânt fără numai Tu. Nu vă lăudați și nu graiți înalte întru mândrie, și să nu iasă mari graiuri din gura voastră. Că Dumnezeul cunoștințelor este Domnul, și Dumnezeul Cel ce gătește isprăvile Sale.

Pe 14:

Arcul celor tari a slăbit, și cei slabi s-au încins cu putere.

Cei sătui de pâine s-au lipsit, și cei flămânzi au moștenit pământul.

Că cea stearpă a născut șapte, și cea multă întru fii a slăbit.

Domnul omoară și face viu, pogoară în iad și ridică.

Domnul face sărac și îmbogățește, smerește și înalță. Ridică de la pământ pe cel lipsit, și din gunoi scoală pe cel sărac.

Ca să-l așeze pe el cu puternicii norodului, și scaunul slavei să-l dea moștenire lui.

Pe 8:

Cel ce dă rugăciune celui ce se roagă, și a blagoslovit anii dreptului.

Că nu se întărește omul cel puternic întru vârtutea sa; Domnul va face slab pe potrivnicul său, Domnul cel sfânt.

Să nu se laude cel înțelept întru înțelepciunea sa, și să nu se laude cel puternic întru puterea sa, și să nu se laude cel bogat întru bogăția sa.

Ci numai întru aceasta să se laude, cel ce se laudă, ca să cunoască și să știe pe Domnul, și să facă judecată și dreptate în mijlocul pământului.

Pe 4:

Domnul S-a suit în ceruri și a tunat, El va judeca marginile pământului, drept fiind.

Și va da tărie împăraților noștri, și va înalța cornul unsului Său.

Slavă... Și acum...

Apoi Irmosul. Și ectenia mică cu ecfonisul: Că Tu ești Dumnezeu nostru....

Apoi sedelnele după rânduiala tipicului.

Cântarea a patra:

Doamne, auzit-am auzul Tău și m-am temut; Doamne, înțeles-am lucrurile Tale, și m-am spăimântat. În mijlocul a doi viețuitori Te vei cunoaște, când se vor apropia anii Te vei cunoaște, când va veni vremea Te vei arăta, când se va tulbura sufletul meu întru mânie, de milă Îți vei aduce aminte. Dumnezeule de la amiazăzi va veni, și Cel Sfânt din munte umbros cu desime. Acoperit-a cerurile bunătatea Lui, și de lauda Lui este plin pământul. Și strălucirea Lui ca lumina va fi, coarne în mâinile Lui, și a pus iubirea cea tare a vârtuții Lui. Înaintea feței

Lui va merge cuvântul, și va ieși spre pedepsire dinapoia Lui. Stătut-a și s-a clătit pământul, privit-a și s-au topit neamurile. Zdrumicatu-s-au munții cu silă, topitu-s-au dealuri veșnice; călătorii veșnice ale lor, în loc de osteneli au văzut. Sălașele etiopienilor se vor spăimânta, și corturile pământului lui Madiam. Au doar întru râuri Te vei mânia, Doamne? Au întru râuri este iuțimea Ta? Sau în mare este pornirea Ta? Că vei încăleca pe caii Tăi, și încălecarea Ta este mântuire. Încordând vei încorda arcul Tău, asupra sceptrelor grăiește Domnul. De râuri va crăpa pământul, vedea-vor și în durere vor fi noroadele. Risipind apele mergerile, dat-a adâncul glasul său, înălțimea nălucirile sale. Ridicatu-s-a soarele, și luna a stătut întru rânduiala sa. Întru lumină săgețile Tale vor merge, întru strălucirea fulgerului armelor Tale. Cu înfricoșare vei împuțina pământul, și întru mânie vei surpa neamurile. Ieșit-ai spre mântuirea norodului Tău, ca să mântuiești pe cei unși ai Tăi ai venit.

Pe 14:

Pus-ai în capetele celor fără de lege moarte, ridicat-ai legături până la grumaji, până în sfârșit.

Tăiat-ai întru uimire capetele celor puternici, cutremura-se-vor într-însele, deschide-vor frânele lor, ca săracul cel ce mănâncă întru ascuns.

Și ai suit la mare caii Tăi, tulburând ape multe.

Păzit-am, și s-a spăimântat inima mea de glasul rugăciunii buzelor mele.

Și a intrat cutremur în oasele mele, și întru mine s-a tulburat vârtutea mea.

Odihni-mă-voi în ziua necazului meu, ca să mă sui eu la norodul nemerniciei mele.

Pe 8:

Pentru că smochinul nu va rodi, și nu vor fi roade în vii.

Miști-va lucrul măslinului, și câmpiile nu vor face mâncare.

Lipsit-au de la mâncare oile, și nu vor fi boi lângă iesle.

Iar eu întru Domnul mă voi bucura, veseli-mă-voi de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Pe 4:

Domnul Dumnezeuul meu puterea mea, și va rândui picioarele mele spre săvârșire.

Și peste cele înalte mă suie pe mine, ca să biruiesc eu întru cântarea Lui.

Slavă... Și acum...

Cântarea a cincea:

De noapte mâneacă duhul meu către Tine, Dumnezeule, pentru că lumină sunt poruncile Tale pe pământ. Dreptate vă învățați cei ce locuiți pe pământ, că a încetat cel necredincios, nu se va învăța dreptate, pe pământ adevărul nu-l va face. Se ridică cel necredincios ca să nu vadă slava Domnului. Doamne, înalt este brațul Tău, și n-au știut, iar cunoscând se vor rușina.

Pe 14:

Pizmuire va lua pe norodul cel neînvățat, și acum focul pe cei potrivnici va mânca.

Doamne, Dumnezeul nostru, pace dă nouă, că toate ne-ai dat nouă.

Doamne, Dumnezeul nostru, câștigă-ne pe noi, Doamne, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Iar morții viață nu vor vedea, nici doctorii nu vor face vii.

Pentru aceasta le-ai adus asupra, și ai pierdut și ai ridicat toată partea bărbătească a lor.

Adaugă lor rele, Doamne, adaugă rele celor slăviți ai pământului.

Pe 8:

Doamne, într-un necaz ne-am adus aminte de Tine, într-un necaz mic pedepsirea Ta este nouă.

Și precum ceea ce se chinuiește se apropie să nască, și într-o durere sa a strigat, așa ne-am făcut Celui iubit al Tău.

Pentru frica Ta, Doamne, în pânțele am luat și am chinuit și am născut duhul mântuirii, pe care l-am făcut pe pământ.

Nu vom cădea, ci vor cădea cei ce locuiesc pe pământ.

Pe 4:

Învia-vor morții, și se vor scula cei din morminte, și se vor veseli cei de pe pământ.

Că rouă cea de la Tine vindecare lor este, și pământul necredincioșilor va cădea.

Slavă... Și acum...

Cântarea a șasea:

Strigat-am într-un necazul meu către Domnul Dumnezeuul meu, și m-a auzit.

Din pânțele iadului strigarea mea, auzit-ai glasul meu, aruncatu-m-ai într-o adâncurile inimii măririi și râurile m-au înconjurat.

Toate înălțările Tale și valurile Tale peste mine au trecut.

Și eu am zis: lepădatu-m-am de la ochii Tăi, oare voi mai adăuga ca să privesc la Biserica Ta cea sfântă?

Turnatu-s-a mie apă până la sufletul meu, adâncul cel din fund m-a înconjurat.

Pe 8:

Afundatu-s-a capul meu într-o crăpătură de munți, pogorātu-m-am în pământul, ale căruia zăvoarele lui sunt încuietori veșnice.

Și să se suie din stricăciune viața mea la Tine, Doamne Dumnezeuul meu.

Când se sfârșea din mine sufletul meu, de Domnul mi-am adus aminte.

Și să vină la Tine rugăciunea mea, la Biserica cea sfântă a Ta.

Pe 4:

Cei ce păzesc cele deșarte și mincinoase, mila lor și-au părăsit.

Iar eu cu glas de laudă și de mărturisire voi jertfi Ție, câte m-am făgăduit voi da Ție, într-o mântuirea mea Domnului.

Slavă... Și acum...

Apoi Irmosul și ectenia mică cu ecfonisul: Că Tu ești Împăratul păcii.... Apoi condacul și icosul după rânduiala tipicului, și sinaxarul. Iar dacă nu este condac și icos, zicem mucenicina zilei, după glasul care se va întâmpla.

Cântarea a șaptea:

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și proslăvit este numele Tău în veci. Că drept ești pentru toate câte ai făcut nouă. Și toate lucrurile Tale adevărate, și căile Tale drepte, și toate judecățile Tale adevărate. Și judecățile adevărului ai făcut, după toate cele ce ai adus asupra noastră și asupra cetății celei sfinte a părinților noștri, Ierusalimul. Că într-adevăr și judecată ai adus acestea toate asupra noastră, pentru păcatele noastre. Că am greșit și am făcut fărădelege, depărtându-ne de la Tine. Și am greșit întru toate, și poruncile Tale nu le-am ascultat, nici le-am păzit, nici le-am făcut după cum ne-ai poruncit nouă, ca să fie bine nouă. Și toate câte ai făcut nouă, și toate câte ai adus asupra noastră, cu adevărată judecată le-ai făcut. Și ne-ai dat pe noi în mâinile vrăjmașilor celor fără de lege, potrivnicilor celor pizmătăreți, și împăratului celui nedrept și mai rău decât tot pământul. Și acum nu este nouă a deschide gura, rușine și ocară ne-am făcut robilor Tăi, și celor ce Te cinstesc pe Tine. Nu ne da pe noi până în sfârșit, pentru numele Tău, și să nu risipești așezământul Tău, și să nu depărtezi mila Ta de la noi, pentru Avraam cel iubit de Tine, și pentru Isaac, robul Tău, și Israil, sfântul Tău; Căroră ai grăit să le înmulțești sămânța lor ca stelele cerului, și ca nisipul cel de pe marginea mării. Că, Stăpâne, ne-am împușinat mai vârtos decât toate neamurile, și suntem împilați în tot pământul astăzi pentru păcatele noastre. Și nu este în vremea aceasta domn și proroc și căpetenie, nici ardere de tot, nici jertfă, nici prinos, nici tămâie, nici loc a aduce înaintea Ta și a afla milă. Ci cu suflet umilit și cu duh plecat să fim primiți. Ca într-ardere de tot de berbeci și de juneci, și ca într-zece de mii de miei grași, așa să fie jertfa noastră înaintea Ta astăzi, și să se sfârșească după Tine, că nu este rușine celor ce nădăjduiesc întru Tine. Și acum urmăm Ție cu toată inima, și ne temem de Tine, și căutăm fața Ta. Să nu ne rușinezi pe noi, ci fă cu noi după blândețile Tale și după mulțimea milei Tale. Scoate-ne pe noi, după minunile Tale, și dă slavă numelui Tău, Doamne. Și să se înfrunte toți cei ce arată robilor Tăi rele, și să se rușineze de toată puterea Ta, și tăria lor să se sfărâme. Și să cunoască că Tu ești Domnul Dumnezeu Înșuși, și slăvit peste toată lumea. Și nu au încetat cei ce i-au băgat pe dânșii, slugile împăratului, arzând cuptorul cu catran și cu smoală și cu călți și cu vițe.

Pe 14:

Și s-a vărsat para deasupra cuptorului, de coți patruzeci și nouă.

Și a înconjurat și a ars pe care i-a aflat împrejurul cuptorului haldeilor.

Iar îngerul Domnului s-a pogorât împreună cu cei dimprejurul Azariei în cuptor.

Și a scuturat para focului din cuptor.

Și a făcut mijlocul cuptorului ca un duh de rouă suflând, și nu s-a atins de dânșii nicidecum focul, nici i-a întristat, nici i-a mâhnit pe ei.

Atunci acei trei, ca dintru o gură au lăudat și au slăvit și bine au cuvântat pe Dumnezeu în cuptor, zicând:

Pe 8:

Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și prealăudat și preainălțat în veci.

Și bine este cuvântat numele slavei Tale cel sfânt, și prealăudat și preainălțat în veci.

Bine ești cuvântat în Biserica sfintei slavei Tale, și prealăudat și preainălțat în veci.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Bine ești cuvântat Cel ce vezi adâncurile și șezi pe Heruvimi, prealăudat și preainălțat în veci.

Pe 4:

Bine ești cuvântat pe scaunul slavei împărăției Tale, prealăudat și preainălțat în veci.

Bine ești cuvântat întru întărirea cerului, prealăudat și preainălțat în veci.

Slavă... Și acum...

Cântarea a opta:

Binecuvântați toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci. Binecuvântați îngerii Domnului, cerurile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci. Binecuvântați apele toate cele mai presus de ceruri, toate puterile Domnului pe Domnul, lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci. Binecuvântați soarele și luna, stelele cerului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci. Binecuvântați toată ploaia și roua, toate duhurile, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 14:

Binecuvântați focul și zăduful, frigul și căldura, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Și Imosul Canonului din Minei.

Binecuvântați rouă și ninsoarea, gheața și gerul, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Apoi troparul.

Binecuvântați brume și zăpezi, fulgere și nori, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați lumina și întunericul, nopțile și zilele, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați pământul, munții și dealurile, toate cele ce răsar într-însele, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați izvoarele, marea și râurile și chiții și toate cele ce se mișcă în ape, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Pe 8:

Binecuvântați toate păsările cerului, fiarele și toate dobitoacele, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați fiii oamenilor, binecuvânteze Israil, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați preoții Domnului, slugile Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați duhurile și sufletele dreptilor, cei curvioși și smeriți cu inima, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

CÂNTĂRILE LUI MOISE

Pe 4:

Binecuvântați Ananie, Azarie, Misail, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântați apostoli, proroci și mucenicii Domnului, pe Domnul lăudați-L și-L preainălțați pe Dânsul în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi zicem:

Să lăudăm, bine să cuvântăm, și să ne închinăm Domnului, cântând și preainălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Și o metanie.

Și cântăm irmosul cântării a opta a Tricântării lui Teodor.

Iar preotul, însemnând cruciș cu cădelnița înaintea Sfintei Mese, zice cu mare glas:

Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii, întru cântări cinstindu-o să o mărim.

Apoi face căderea cea mare.

Iar noi cântăm:

Cântarea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu:

Mărește sufletul meu pe Domnul, și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu.

Și după fiecare stih facem câte o metanie.

Apoi zicem troparul:

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut; pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic, și sfânt numele Lui, și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Făcut-a tărie cu brațul Său, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Surpat-a pe cei puternici de pe scaune, și a înălțat pe cei smeriți. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară deșerti.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Luat-a pe Israil, sluga Sa, ca să pomenească mila, precum a grăit către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui, până în veac.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii...

Apoi zicem Irmosul Cântării a noua, și după aceea începem stihurile cu troparele Canonului și Tricântării.

Cântarea a noua:

Bine este cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, că a cercetat și a făcut răscumpărare norodului Său.

Și a ridicat corn de mântuire nouă în casa lui David, slugii Sale.

Precum a grăit prin gura sfinților celor din veac proroci ai Lui.

Mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor ce ne urăsc pe noi.

Să facă milă cu părinții noștri și să-Și aducă aminte de așezământul cel sfânt al Său.

Pe 8:

De jurământul care S-a jurat către Avraam, părintele nostru, să ne dea nouă fără de frică, din mâinile vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne.

Să-I slujim Lui întru sfințenie și întru dreptate înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

Și tu, pruncule, proroc Celui Preaînalt te vei chema, că vei merge înaintea feței Domnului, să gătești căile Lui.

Ca să dai cunoștința mântuirii norodului Lui, întru iertarea păcatelor lor, pentru milostivirea milei Dumnezeului nostru.

Pe 4:

Întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul din înălțime, ca să se arate celor ce ședea întru întuneric și în umbra morții.

Să se îndrepteze picioarele noastre în calea păcii.

Slavă... Și acum...

Iar după Irmos zicem:

Vrednic este cu adevărat să te ferim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și cu totul fără de prihană și Maica Dumnezeului nostru.

Pe cea mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut; pe tine, cea adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Și facem o metanie.

Și ectenia mică cu ecfonisul: Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești... apoi zicem Luminânda glasului, de trei ori.